

Bécs

Jártam Bécsben a múlt héten. Egyetlen napot töltöttem el ottan. Annyi ember volt a bécsi karácsonyi vásároknak, hogy nekem majdnem hányingerem lett, pedig tulajdonképpen bírom a tömeget. Ezek teljesen fel voltak bolydulva. A Spanyol Lovasiskolát akartuk megnézni (meg is néztük), de a csaj, aki szervezte, el sem jött, szóval el lehet képzelni, milyen jó programot csinált minenkünk. Ha tudom, el sem megyek. Igazából lófaszt sem láttunk. A legtrébb műsor volt éppen. Ment a nagy duma előtte, hogy micsoda protekció kell ahhoz, hogy bejuthassunk. Arra a programra, amin voltunk, nem kell protekció, de a többire sem, csupán e-mailben jelezni kell a szándékot, és bármilyen csoportot fogadnak.

Átbasztak, mi meg futottunk a pénzünk után. Többet nem megyek egyetemi társasútra. Mindenki csal.

Körbeszaladtuk a várost egy bácsikával, akit Sopronból cipeltünk magunkkal, ő meg beszélt végig minden mókásat. Nem tűnt idegenvezetőnek, habár az volt. Annál sokkal jobb volt. Király buszunk volt. 82 személyes emeletes Neoplan, 8 kormányzott kerékkel. Európában csak 6 ilyen gyártottak (állítólag). Jogos. Meglehetősen tehetetlen a maga 15 méterével. Szűk utcák, sarkok megölik. Állítólag van olyan is belőle, amelyik 99 személyes. Csak azt már repülőknek hívják. (?) ☺

Más.

Vizsgaidőszak közeleg. Jönnek a hallgatók ezért-azért. Múltkor nekiesett egy csaj a tanszék ajtajának (különálló épület). Az a fajta volt, aki soha nem fogja megnyomni a csengőt, inkább élete árán is, de valahogy bejut a zárt ajtón. Elindít egy ciklust, és nem képes belőle kilépni. Lefuttatja végtelenszer, ha kell. Szóval asszem lefagyott. A tanszékvezető meghallotta, s gyorsan reagált a problémára. Kinyitotta neki a vágyak kapuját.

-Jó napot! Segíthetek?

-bááá...

-Kit keres? – jön a bátorítás.

-Azt nem tudom.

Ez de szép. Az őszinteség. Mindig értékelni kell!

-Na de mégis. Hogy néz ki?

-Hát a Húsipari ismerteket tanítja egy hölgy, de a nevét tényleg nem tudom.

-Ez nem nagy dicsőség. Már mint hallgatni egy tárgyat fél évig, és nem tudni az előadó nevét.

A probléma megoldódott, mivel egy hölgy dolgozik a tanszéken. A problémát azonban András dr. barátunk vette át.

-Mi a baj? – kapcsolódott be az emelt szintű beszélgetésbe.

-Nem találjuk az órák anyagát az interneten.

-Hol nem találjátok?

-Sehol.

-De milyen címen próbáltátok?

-Azt nem tudom.

-Úgy nehéz. – kezdődik a megalázás része.

-Megnéztük mindenhol az interneten.

-Na ez becsülendő. Nagy munka lehetett. És nem volt sehol.

-Nem. Pedig mi mindent végignéztünk. A teljes internetet.

Tessék kérem szépen elképzelni, ahogy egy csapat segg mindent átnéz a teljes interneten (ami tudjuk, hogy szexfilmek nélkül csupán néhány dvd-nyi adathalmazt jelent ☺, de azért mégis).

Ezek után András beírja a címet (így ugye könnyű).

Megjelenik az oldal, letöltés okésos.

A leány:

-Máshol ilyet nem lehet. Ez csak itt működik.

-Jó! Akkor kapsz egy cd-t, meg anyagot, oszt csók!

Megkapta, elment. Reméljük nem jön többé. Dehogynem! Vizsgázni!

Kemény csaták ezek, kérem szépen!